

2012. október 1. - Budapest - **Elkészült digitális formában a Magyar Népzenei Antológia.** A CD-ROM-ot hétfőn mutatták be az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpontja Zenetudományi Intézetében (ZTI), ahol hangszertörténeti kiállítás is nyílt.

"Az antológia digitális kiadása a teljes magyar nyelvterületre kiterjedően földrajzi rend szerint közli a magyar népzenei hagyomány kincseit - mondta el az MTI-nek Richter Pál, a kiadvány főszerkesztője, a ZTI megbízott igazgatója. - Ez az eddigi legteljesebb anyag, amely két nyelven, magyarul és angolul is hozzáférhető, tehát nemzetközi fórumokon is terjeszthető."

A CD-ROM alapja az 1985-ben elindított, nyomtatott Magyar Népzenei Antológia sorozat, amely 7 kötetből állt. Az első kötet a tánczenét tartalmazta, a többi a fő dialektus területek szerint közölte az adatokat: Dunántúl, Felföld, Alföld, Erdély, Moldva és Bukovina - emlékeztetett Richter Pál.

Jelentősen bővült a tánczenei rész, a Szilágyság-Erdélyi területen az elmúlt 20 évben végzett gyűjtéseket Pávai István adja közre, Tari Lujza a felföldi kötetet egészítette ki adatokkal, és felkerült a korongra Olsvai Imre eddig kiadatlan Dunántúl-monográfiája.

A digitális összkiadáshoz nagyon jó kereső rendszer tartozik, valamint több mint 300 fotóból álló képtár az előadókról, a helyszínekről és a jeles gyűjtőkről. Ha egy dallamot, egy lejegyzést kikeres valaki, mellette megjelenik egy térkép, ezáltal vizualizálódik a gyűjtés helyszíne.

"Irodalom jegyzéket is tartalmaz a korong, természetesen két nyelven, a dalok szövegei szintén megtalálhatók angolul, sőt a táncok elnevezéseit is megmagyarázzuk" - fűzte hozzá a főszerkesztő.

A Hangszerek Magyarországon című, hétfőn megnyitott kiállítás a ZTI Zenetörténeti Múzeumának gyűjteményét mutatja be. A múzeum gyűjtőköre országos, 1969-ben kezdődtek a beszerzések, mint Richter Pál megjegyezte, forrás híján az utóbbi években csak ajándékozásból jutottak újabb darabokhoz.

A tárlat anyaga a 18. század második felétől a 20. század húszas éveit érinti. Számos különlegesség látható: például egy 1770-ből Egerből származó pozitív orgona, egy gyönyörű francia hárfa, egy 18. századi vonósnégyes teljes hangszerparkja - sorolta a ZTI megbízott igazgatója.

Látható egyebek között egy Broadwood fortepiano, amely Beethoven, egy Erard zongora, amely pedig Liszt kedvelt márkája volt. A híres pesti mesterektől, például Beregszászi Lajostól is egy zongorát állítottak ki. A hungarikumok közül Richter Pál kiemelte a Schunda-féle pedál cimbalmot és a Stowasser, illetve Schunda tárogatókat, valamint a Budaörsről származó, egy keretbe foglalt üstdob kettőst, amellyel a 18. században a katolikus liturgiában az egyházi ünnepek fényét emelték.